

Nr 220.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående anslag till länsstyrelserna för budgetåret 1942 43; given Stockholms slott den 10 april 1942.

Kungl. Maj:t vill härmed, under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över socialärenden för denna dag, föreslå riksdagen att bifalla de förslag, om vilkas avlåtande till riksdagen föredragande departementschefen hemställt.

Under Hans Maj:ts
Min allernådigste Konungs och Herres sjukdom:

GUSTAF ADOLF.

Gustav Möller.

Utdrag av protokollet över socialärenden, hållet inför Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten i statsrådet å Stockholms slott den 10 april 1942.

Närvarande:

Statsministern HANSSON, ministern för utrikes ärendena GÜNTHER, statsråden PEHRSSON-BRAMSTORP, WESTMAN, WIGFORSS, MÖLLER, SKÖLD, ERIKSSON, BERGQUIST, BAGGE, ANDERSSON, DOMÖ, ROSANDER, GJÖRES, EWERLÖF.

Efter gemensam beredning med chefen för finansdepartementet anför chefen för socialdepartementet, statsrådet Möller:

För budgetåret 1941/1942 hava för länsstyrelsernas del anvisats de anslag, som angivas i följande sammanställning.

Anslag	Belopp, kronor.
Länsstyrelserna: avlöningar, förslagsanslag	7,465,000
Länsstyrelserna: sjukvård m. m., förslagsanslag	35,000
Länsstyrelserna: reseersättningar, förslagsanslag	105,000
Länsstyrelserna: expenser, förslagsanslag	1,100,000
Länsstyrelserna: publikationstryck, förslagsanslag	110,000

I särskilda framställningar hava *länsstyrelserna* avgivit förslag till beräkande av utgifterna under nästa budgetår för ifrågavarande ändamål.

Vid anmälan i 1942 års statsverksproposition, femte huvudtiteln, punkten 172, av frågan om anslag till länsstyrelserna: avlöningar för nästa budgetår anförde jag, att jag inhämtat, att inom den närmaste tiden vore att förvänta ett förslag från beskattningsorganisationssakkunniga rörande omläggning av beskattningsväsendets organisation. Med hänsyn till de konsekvenser för anslagsberäkningen, bland annat för länsstyrelsernas del, som kunde följa av den nya organisationens genomförande, syntes det mig icke möjligt att vid tidpunkten för statsverkspropositionens avlåtna taga definitiv ställning till spörsmålet om medelsbehovet för avlöningar till personalen vid länsstyrelserna. Ifrågavarande anslag borde därför tills vidare upptagas med beräknat belopp. Av samma anledning förordade jag under punkterna 173—176 i femte huvudtiteln, att övriga omförmälda anslag måtte tills vidare allenast till beloppet beräknas.

På min hemställan beräknades i statsverkspropositionen förenämnda anslag på sätt framgår av följande tablå.

Anslag	Beräknade belopp, kronor
Länsstyrelserna: avlöningar, förslagsanslag	8,000,000
Länsstyrelserna: sjukvård m. m., förslagsanslag	35,000
Länsstyrelserna: reseersättningar, förslagsanslag	110,000
Länsstyrelserna: expenser, förslagsanslag	1,400,000
Länsstyrelserna: publikationstryck, förslagsanslag	110,000

I skrivelse den 19 mars 1942 hava *beskattningsorganisationssakkunniga* anmält, att de sakkunnigas utredning, i vad densamma anginge beskattningsnämndernas och länsstyrelsernas organisation, icke kunde beräknas bli avslutad förr än under sommaren 1942.

I betraktande härav torde omförmälda anslag böra för närvarande beräknas med utgångspunkt från nu rådande förhållanden. Jag får därför till fortsatt behandling upptaga spörsmålen om anslag för ifrågavarande ändamål för nästa budgetår.

1:o **Länsstyrelserna: Avlöningar, förslagsanslag.**

Budgetår	Anslag	Nettoutgifter
1940/41	6,791,500	7,803,067
1941/42	7,465,000	—
1942/43 (förslag)	8,637,000	—

Den 2 juni 1939 har Kungl. Maj:t fastställt av riksdagen godkänd personalförteckning för länsstyrelserna, att tillämpas tills vidare från och med

budgetåret 1939/40. Förteckningen finnes intagen å s. 272 och 273 i statsliggaren för löpande budgetår.

Vidare har Kungl. Maj:t den 2 maj 1941 fastställt följande av riksdagen godkända avlöningsstat för länsstyrelserna, att tillämpas tills vidare från och med budgetåret 1941/42:

Avlöningsstat.

1. Avlöningar till landshövdingarna, <i>förslagsvis</i>	kronor	500,000
2. Avlöningar till övriga ordinarie tjänstemän, <i>förslagsvis</i> »		3,777,000
3. Arvoden och särskilda ersättningar, bestämda av Kungl. Maj:t:		
a. Ersättning till sakkunniga för biträde vid utredningar m. m.	kronor	10,000
b. Ersättning till försvarsassistenter, <i>förslagsvis</i>	»	87,000
		97,000
4. Avlöningar till övrig icke-ordinarie personal	»	2,075,000
5. Särskilda löneförmåner till ordinarie tjänstemän (representationsbidrag till landshövdingarna) <i>förslagsvis</i>	»	86,000
6. Rörligt tillägg, <i>förslagsvis</i>	»	930,000
Summa förslagsanslag		kronor 7,465,000

I särskilda framställningar hava *länsstyrelserna* avgivit förslag till beräkande av utgifterna under nästa budgetår för ifrågavarande ändamål.

En sammanställning av dessa förslag ger vid handen, att anslagsposten till avlöningar till landshövdingarna av länsstyrelserna beräknats till 503,614 kronor.

Medelsbehovet under posten till avlöningar till övriga tjänstemän å ordinarie stat hava länsstyrelserna uppskattat till sammanlagt 3,804,817 kronor. Härvid har icke räknats med någon förändring i gällande personalförteckning.

Posten till arvoden och särskilda ersättningar bestämda av Kungl. Maj:t, har upptagits till 95,563 kronor, därvid beräknats åtgå 8,650 kronor till ersättning åt sakkunniga för biträde vid utredningar m. m. samt 86,913 kronor till ersättning åt försvarsassistenterna.

Vidkommande posten till avlöningar till övrig icke-ordinarie personal innebär länsstyrelsernas förslag att densamma skulle höjas från 2,075,000 kronor till 2,732,953 eller med ej mindre än omkring 658,000 kronor. Till en del sammanhänger denna stegring med vissa automatiska utgiftsökningar beroende på uppflyttningar av tjänstemän i högre lönegrad eller löneklass samt överflyttning av befattningshavare från extra till extra ordinarie anställning. Vidare hava några länsstyrelser hemställt om inrättande av nya befattningar såsom extra länsnotarier eller extra länsbokhållare eller därmed jämförliga tjänster, varjämte åtskilliga länsstyrelser gjort framställningar om anvisande av medel för nyanställande av annan extra eller extra ordinarie personal, avsedd för fullgörande av mera stadigvarande uppgifter. Slutligen

hava länsstyrelserna i mycket betydande utsträckning beräknat medel för avlönande av tillfällig personal, delvis avsedd för uppgifter direkt sammanhängande med den s. k. administrativa försvarsberedskapen.

Utgifterna under posten till särskilda löneförmåner till ordinarie tjänstemän hava uppskattats till 91,000 kronor.

Slutligen har för rörligt tillägg beräknats ett belopp av 927,634 kronor.

Enligt dessa beräkningar skulle alltså det sammanlagda medelsbehovet för nästa budgetår utgöra (503,614 + 3,804,817 + 95,563 + 2,732,953 + 91,000 + 927,634) 8,155,581 kronor.

I detta sammanhang torde jag få anmäla en av *föreningen Sveriges landskanslister och landskontorister* gjord, den 21 januari 1942 dagtecknad framställning, däri föreningen hemställt, att landskanslister och landskontorister, som under minst tio år tjänstgjort i landsstaten, måtte, i avbidan på kommande löne reglering för landskanslister och landskontorister, tillerkännas en tillfällig löneförstärkning med belopp ungefär motsvarande skillnaden mellan två på varandra följande löneklasser i den lönegrad dessa befattningshavare tillhörde.

Över sistnämnda framställning har *statskontoret* den 30 januari 1942 avgivit utlåtande, däri ämbetsverket i huvudsak anfört följande.

I sitt den 21 maj 1941 avgivna betänkande angående revision av tjänsteförteckningen i vad avsåge allmänna civilförvaltningen del I lönegraderna A 1—A 29 hade 1939 års tjänsteförteckningssakkunniga föreslagit inrättande vid länsstyrelserna dels av kontoristbefattningar i lönegraden A 9 och kansli-skrivartjänster i lönegraden A 11, dels ock av förste kanslisttjänster i lönegraden A 17. De sakkunniga hade därvid förutsatt, att ett införande av angivna tjänster i lönegraderna A 9 och A 11 skulle medföra en minskning i fråga om behovet av landskanslist- och landskontoristbefattningar ävensom att förste kanslisttjänsterna skulle ersätta de landskanslist- och landskontoristbefattningar, med vilka de mest kvalificerade arbetsuppgifterna vore förenade.

Vidare vore att märka, att chefen för finansdepartementet i 1942 års statsverksproposition under rubriken för flera huvudtitlar gemensamma frågor vid behandling av frågan om revision av den vid civila avlöningsreglementet fogade tjänsteförteckningen anfört, att tjänsteförteckningssakkunnigas förslag rörande länsstyrelserna ansetts icke böra för närvarande upptagas till prövning utan skulle vila i avvaktan på resultatet av pågående utredning rörande åtgärder för uppnående av största möjliga enhetlighet och rationalisering i fråga om länsstyrelsernas verksamhet och arbetssätt.

Med hänsyn till vad sålunda förekommit kunde statskontoret för sin del icke tillstyrka, att i anledning av föreliggande framställning åtgärder vidtoges för en löne reglering — låt vara av provisorisk natur — vilken skulle innebära en allmän löneklassuppflyttning för äldre landskanslister och landskontorister utan att därvid beaktades om löneförbättringen vore motiverad av arbetsuppgifternas art och omfattning.

Departements-
chefen.

Vad först beträffar den av föreningen Sveriges landskanslister och landskontorister gjorda framställningen är jag i likhet med statskontoret av den uppfattningen att densamma icke nu bör föranleda någon åtgärd. Såsom chefen för finansdepartementet vid behandling av för flera huvudtitlar

gemensamma frågor i årets statsverksproposition anført, bör ej heller någon prövning för närvarande komma till stånd av 1939 års tjänsteförtecknings-sakkunnigas förslag rörande vissa ändringar i tjänsteförteckningen i den del, som rör länsstyrelserna. Vid sådant förhållande utgår jag från att den för länsstyrelserna gällande personalförteckningen nu skall lämnas orubbad.

Vidkommande härfter frågan om beräkning av de särskilda anslagsposterna i avlöningsstaten för länsstyrelserna synes anledning icke föreligga att höja anslagsposten till avlöningar till landshövdingarna. Jag förordar därför, att posten även för nästa budgetår beräknas till 500,000 kronor.

Med avseende å posten till avlöningar till övriga ordinarie tjänstemän synes däremot en höjning påkallad. Posten torde lämpligen kunna upptagas till 3,800,000 kronor.

Utgifterna för arvoden och särskilda ersättningar uppskattar jag på samma sätt som för löpande budgetår, alltså till 97,000 kronor, varav 10,000 kronor till ersättning till sakkunniga för biträde vid utredningar m. m. och 87,000 kronor till ersättning till försvarsassistenter.

Det belopp, som beräknats av länsstyrelserna för avlöningar till övrig icke-ordinarie personal innefattar såsom nämnts bland annat utgifter för avlönande av en del personal, avsedd för den administrativa försvarsberedskapen. De av länsstyrelserna beräknade utgifterna för dylik personal torde enligt vad under hand inhämtade uppgifter utvisa sammanlagt uppgå till omkring 175,000 kronor. Då dessa avlöningskostnader lämpligen böra ersättas i särskild ordning, synas desamma i detta sammanhang böra frånräknas. Även bortsett härifrån bör det av länsstyrelserna upptagna beloppet avsevärt reduceras, enär ett flertal länsstyrelser torde hava beräknat medelsbehovet alltför högt. Å andra sidan är det emellertid på grund av den stegring, som inträtt i länsstyrelsernas, särskilt landskontorens, arbetsbörda, tydligt, att — även om största möjliga sparsamhet iakttages — det avlöningsbelopp, som beräknats i gällande avlöningsstat, icke för nästa budgetår kan komma att förslå för avlönande av den för mera stadigvarande uppgifter avsedda icke-ordinarie personalen. Efter överbäggande av olika på frågan inverkan omständigheter har jag kommit till den uppfattningen, att posten till avlöningar till övrig icke-ordinarie personal, därest densamma beräknades allenast för de ändamål, för vilka den hittills varit avsedd, borde upptagas till 2,475,000 kronor.

Den avsevärda ökning av posten, som jag sålunda förordar, motsvarar i huvudsak det belopp, varmed samma post kan förutses bli överskriden för löpande budgetår, om man bortser från kostnaderna för krisadministrationen. Jag hänvisar härutinnan till propositionen den 20 mars 1942, nr 219, angående överskridande av viss anslagspost i den för länsstyrelserna fastställda avlöningsstaten. Orsaken till den kraftigt ökade belastningen får främst sökas i den personalökning, som blivit nödvändig på grund av det synnerligen omfattande arbete, vilket efter omsättningsskattens införande förorsakas länsstyrelserna av denna skatt.

Av särskild anledning får jag emellertid föreslå, att anslagsposten ytter-

ligare höjes. Jag ber att få erinra, hurusom på hemställan av chefen för finansdepartementet Kungl. Maj:t i proposition den 28 november 1941, nr 351, för riksdagen framlade förslag angående förstärkning av taxeringsorganisationen. I denna proposition föreslogs till en början, att vid varje landskontor skulle från och med den 1 januari 1942 anställas en eller, i några fall, två extra befattningshavare. Syftet härmed skulle vara att möjliggöra, att lämpliga befattningshavare å landskontoren till motsvarande antal skulle kunna avdelas för att ägna sig helt åt taxeringsarbetet. Kostnaderna för denna anordning, vilka beräknades till 150,000 kronor för år, skulle bestridas från det under sjunde huvudtiteln anvisade förslagsanslaget till kostnader för årlig taxering. I propositionen föreslogs vidare, att ett femtiotal bokföringsgranskare skulle anställas för kontroll å deklarationer avgivna av rörelseidkare och utövare av fria yrken, därvid det förutsattes, att granskarna skulle utplaceras vid länsstyrelserna. Avlöningskostnaderna för granskarna uppskattades till 550,000 kronor för år. Därutöver räknades i detta sammanhang med vissa kostnader dels för instruktionskurser för anställd personal, dels för skrivhjälp och annat arbetsbiträde, dels ock för resor och expenser. Den sammanlagda årskostnaden för anordningen med bokföringsgranskare uppskattades till 600,000 kronor. Även denna anordning förutsattes skola träda i tillämpning från och med 1942 års ingång. För bestridande av de med anordningen förenade kostnaderna under första halvåret 1942 äskades i propositionen under rubriken särskilda taxeringsundersökningar å tilläggsstat I till riksstaten för budgetåret 1941/42 under sjunde huvudtiteln ett reservationsanslag av 300,000 kronor. Riksdagen biföll propositionen. Jag får därjämte erinra, att, på förslag av chefen för finansdepartementet, i 1942 års statsverksproposition under sjunde huvudtiteln för fortsatt utvidgad bokföringsgranskning i samband med taxeringarna, i avbidan på blivande proposition i ämnet, till särskilda taxeringsundersökningar för budgetåret 1942/43 beräknats ett reservationsanslag av 600,000 kronor.

Nu berörda, med förstärkningen av arbetskrafterna för taxeringsarbetet sammanhängande kostnader torde — till den del desamma utgöras av avlöningskostnader — lämpligen böra från och med budgetåret 1942/43 bestridas från länsstyrelsernas avlöningsanslag, anslagsposten till avlöningar till övrig icke-ordinarie personal, medan kostnaderna för resor och expenser torde få gäldas från länsstyrelsernas anslag till reseersättningar respektive expenser. Med några mera betydande utgifter för instruktionskurser torde i fortsättningen icke vara att räkna. Avlöningskostnaderna torde för nästa budgetår kunna uppskattas till omkring 725,000 kronor, därav 150,000 kronor för nyssnämnda extra befattningshavare å landskontoren samt 575,000 kronor för bokföringsgranskarna. Då förstärkningen av landskontorens arbetskrafter är avsedd att gälla åtminstone under hela nästa budgetår, torde hinder icke böra möta för länsstyrelserna att utbetala vikariatsersättning till de befattningshavare, som i succession fullgöra de åligganden, som eljest skulle åvila de för taxeringsgöromålen särskilt avdelade befattningshavarna. Beträffande organisationen av den verksamhet, för vilken nu angivna kostnader beräk-

nats, får jag hänvisa till vad chefen för finansdepartementet anför vid anmälan av förslag om anslag för nästa budgetår till kostnader för årlig taxering.

Med hänsyn till det anförda lärer anslagsposten till avlöningar till övrig icke-ordinarie personal för nästa budgetår bära uppskattas till (2,475,000 + 725,000) 3,200,000 kronor.

För särskilda löneförmåner till ordinarie tjänstemän torde bära beräknas 90,000 kronor.

Slutligen torde posten till rörligt tillägg bära höjas till 950,000 kronor.

Enligt dessa kalkyler bör länsstyrelsernas avlöningsanslag för nästa budgetår beräknas till (500,000 + 3,800,000 + 97,000 + 3,200,000 + 90,000 + 950,000) 8,637,000 kronor.

Under åberopande av det anförda får jag hemställa, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen att

dels godkänna följande avlöningsstat för länsstyrelserna, att tillämpas tills vidare från och med budgetåret 1942/43:

Avlöningsstat.

1. Avlöningar till landshövdingarna, <i>förslagsvis</i>	kronor	500,000
2. Avlöningar till övriga ordinarie tjänstemän, <i>förslagsvis</i>	»	3,800,000
3. Arvoden och särskilda ersättningar, bestämda av Kungl. Maj:t:		
a. Ersättning till sakkunniga för biträde vid utredningar m. m.	kronor	10,000
b. Ersättning till försvarsassistenter, <i>förslagsvis</i>	»	87,000
4. Avlöningar till övrig icke-ordinarie personal:		
a. Bokföringsgranskare..	kronor	575,000
b. Annan personal	»	2,625,000
5. Särskilda löneförmåner till ordinarie tjänstemän (representationsbidrag till landshövdingarna) <i>förslagsvis</i>	»	90,000
6. Rörligt tillägg, <i>förslagsvis</i>	»	950,000
Summa förslagsanslag		kronor 8,637,000;

dels och till Länsstyrelserna: *Avlöningar* för budgetåret 1942/43 anvisa ett *förslagsanslag* av kronor 8,637,000.

2:o) **Länsstyrelserna: Sjukvård m. m., förslagsanslag.** Såsom förut nämnts har för budgetåret 1941/42 under nämnda rubrik anvisats ett förslagsanslag av 35,000 kronor. Från anslaget bestridas de utgifter, vilka beträffande de

flesta ämbetsverken gäldas från de i ämbetsverkens omkostnadsstater upptagna anslagsposterna för dylik vård. Hithörande utgifter bestredos före sagda budgetår från ett flertal olika anslag.

I sina förut omförmälda framställningar hava *länsstyrelserna* beräknat utgifterna för ifrågavarande ändamål för nästa budgetår till sammanlagt 40,100 kronor.

Departements-
chefen.

Först efter den 1 juli 1942 komma att föreligga fullständiga uppgifter rörande belastningen å det för länsstyrelsernas kostnader av hithörande slag avsedda anslaget. I avvidan på närmare erfarenhet rörande utgiftsbehovet synes mig anslaget därför böra för nästa budgetår bibehållas vid oförändrat belopp.

På grund av det anförda får jag hemställa, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen

att till *Länsstyrelserna: Sjukvård m. m.* för budgetåret 1942/43
anvisa ett *förslagsanslag* av kronor 35,000.

3:o) *Länsstyrelserna: Reseersättningar, förslagsanslag.*

Budgetår	Anslag	Nettoutgifter
1939/40.....	125,000	128,361
1940/41.....	105,000	112,154
1941/42.....	105,000	—
1942/43 (<i>förslag</i>)	110,000	—

Länsstyrelserna hava i sina avgivna förslag beräknat de sammanlagda utgifterna för reseersättningar vid länsstyrelserna under nästa budgetår till 124,700 kronor.

Departements-
chefen.

Då statens resekostnader måste i möjligaste mån begränsas och länsstyrelsernas utgifter för ändamålet under sistförflutna budgetår nedgått, anser jag mig icke kunna förorda, att anslaget upptages till så högt belopp som det av länsstyrelserna ifrågasatta. En höjning av anslaget till 110,000 kronor torde emellertid vara påkallad. Jag hemställer därför, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen

att till *Länsstyrelserna: Reseersättningar* för budgetåret 1942/43
anvisa ett *förslagsanslag* av kronor 110,000.

4:o) *Länsstyrelserna: Expenser, förslagsanslag.*

Budgetår	Anslag	Nettoutgifter
1939/40	1,100,000	1,829,075
1940/41	1,000,000	1,798,336
1941/42	1,100,000	—
1942/43 (<i>förslag</i>)	1,400,000	—

Såsom omnämnts hava *länsstyrelserna* avgivit förslag till beräknande av utgifterna under nästa budgetår för expenser. Enligt förslagen skulle medelsbehovet komma att utgöra tillhoppa 1,574,800 kronor.

De senaste budgetårens höga belastningssiffror sammanhånga delvis med den anskaffning av möbler och inventarier, som flerstädes måst äga rum, ej minst med hänsyn till den starka ansvällningen av den extra personalen vid länsstyrelserna för handläggning av beredskapsärenden av olika slag. Såsom även av länsstyrelsernas förslag framgår torde man kunna räkna med en nedgång i utgifterna för nästa budgetår. Emellertid är det nuvarande anslagsbeloppet utan tvivel för lågt. En höjning är påkallad såväl på grund av den ökning, som inträtt i länsstyrelsernas arbetsuppgifter, som ock till följd av de prisstegringar, som ägt rum. En ökning kräves ock med hänsyn därtill, att — enligt vad jag inhämtat — länsstyrelsernas bestånd av skriv- och räknemaskiner flerstädes är mycket otillräckligt och därför i starkt behov av komplettering, därest kravet på rationella arbetsmetoder skall kunna i erforderlig mån tillgodoses. Jag förordar, att anslaget höjes med 300,000 kronor och alltså upptages till 1,400,000 kronor.

Departements-
chefen.

Under återopande av det anförda får jag hemställa, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen

att till *Länsstyrelserna: Expenser* för budgetåret 1942/43 anvisa ett *förslagsanslag* av kronor 1,400,000.

5:o) **Länsstyrelserna: Publikationstryck, förslagsanslag.**

Budgetår	Anslag	Nettoutgifter
1939/40	100,000	144,426
1940/41	100,000	131,090
1941/42	110,000	—
1942/43 (<i>förslag</i>)	110,000	—

Medelsbehovet för publikationstryck har av *länsstyrelserna* för nästa budgetår uppskattats till sammanlagt 134,200 kronor.

Vid behandlingen i fjolårets statsverksproposition av frågan om anslag för ifrågavarande ändamål för löpande budgetår framhöll jag, att hithörande utgifter borde kunna på sina håll begränsas genom att likartade meddelanden i ökad omfattning sammanfördes i samma länskungörelse, genom att kungörelsernas innehåll i möjligaste mån begränsades samt genom att länsstyrelserna i vissa fall ersatte kungörandet med utsändande av stenciler. Åtgärder av angiven art hava ock sedermera vidtagits och torde delvis vara anledningen till att belastningen på sistone visat sjunkande tendens. Besparingsarbetet på området torde emellertid kunna ytterligare fullföljas. I detta sammanhang må framhållas, att inom justitie- och socialdepartementen upprättats förslag till ändring i bland annat besparingssyfte av vissa delar av kungörelsen den 23 oktober 1915 angående länskungörelser. Vid sådant förhållande anser jag anledning icke föreligga att förordna höjning av det för löpande budgetår upptagna anslagsbeloppet, oaktat detsamma icke oväsentligt understiger de verkliga nettoutgifterna för sistförflutna budgetår.

Departements-
chefen.

På grund härav hemställer jag, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen

att till *Länsstyrelserna: Publikationstryck* för budgetåret 1942/43 anvisa ett *förslagsanslag* av kronor 110,000.

Med bifall till vad föredragande departementschefen sålunda under punkterna 1:o)—5:o) med instämmande av statsrådets övriga ledamöter hemställt förordnar Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten, att proposition av den lydelse bilaga till detta protokoll utvisar skall avlätas till riksdagen.

Ur protokollet:
Anders Lundstedt.
